

MESÉLJEN A PROSZTATA!

FÉRFITÖRTÉNET EGY DÜLMIRIGY SZEMSZÖGÉBŐL

Noha a hölgyekkel sok tekintetben bőkezűbben bánat a természet (érzelemkifejező repertoárjuk gazdagabb, gyermeket szülhetnek, melltartót hordhatnak, könnyebben halmozhatják az orgazmusokat és így tovább), akad pár dolog, ami csak a férfiaknak van. Az egyik ezek közül egy jelentéktelennek tűnő, ám annál meghatározóbb szerv: a prosztata. Az alábbi történetet egy ilyen különös kis mirigy mesélte nekem a múlt héten.

ÜDV, PROSZTATA VAGYOK, itt élek egy testben, több más szervvel együtt. A testet egy Tibor nevű férfi használja harmincvalahány éve. Az utóbbi időkben kicsit meggyúlt a bajunk egymással. Nehezményezi, hogy néha begyulladok, olyankor érzékenyebb, sértődötté válok, és csípőssé teszem a vizet, amit kiengedünk innen. Nem véletlenül csinálom ezt, de mivel szemléltetőmást semmit nem fogott fel a problémából, pár hónapja elkezdtem egy külön kis hólyagot is kinevelni magamban, amit ő cisztának hív. Mellesleg tetszik ez a kifejezés, mert hasonlít a tisztához, amilyenek a szándékaim. Ez akkor is igaz, ha jelenleg nem igazán nemzőképes a srác emiatt a húhó miatt, amit, gondolom, erősen sérelmez.

TUDOD, ARRA JUTOTTAM, hogy az emberek elég buták lehetnek, mert azt hiszik, hogy mi, szervek, bármilyen módon ártani akarunk nekik. Ez egyszerűen nevetséges! Könyörgöm, miért akarnának kiszűrni a saját gazdánkkal? Mégis sokan dühösek, amikor jelzést adunk, hogy gondok lesznek, ha nem változtatnak valamin. Most elmondom, mi a nagy helyzet a Tiborral, amiért ezt az egész cirksuzt kénytelen vagyok csinálni.

TIBOR NAGYJÁBÓL EGY ÉVE van együtt Irénnel. A nő családjában csupa domináns figura van, maga Irén is határozott, karakán csaj. Tibor nagy sikernek könyvelte el, hogy megszerezte magának, és most együtt élnek. A mézeshónapok elmúltával is nagyszerűen érzik magukat együtt, csak a szex romlott el kicsit, és hát van ez a nemzőképtelenség a srácnál, ezt intéztük mi itt, a társaimmal. Tibor persze nagyon szeretne gyereket, ezzel – hogy úgy mondjam – bebiztosíthatná családfelelő pozícióját. De a helyzet az, hogy lelkileg nincs felkészülve a szerepre, úgyhogy ezt egyelőre szabotáljuk nála.

AZZAL KEZDŐDÖTT ez a férfiaság dolog, hogy Tibor első szerelme egy bombázó csaj volt, igazi szépségkirálynő. Tibor akkor is, mint most, roppant boldog és büszke volt, hogy sikerült felszednie a leányzót. Hanem a királynő mellé király kellett volna, de ő nem igazán tudott felnőni ehhez a szerephez, s idővel a barátnője elkezdte leépíteni, azzal a megalázó szöveggel, hogy barátnak nagyszerű, de férfinak egy kicsit kevés. Ráadásul Tibor anyja is arról próbálta gyözködni a srácot, hogy a lány nem hozzá való, és csak égeti magát. Mit mondjak, ez nem sokat erősített férfiúi önbecsülésén.

A CSORBÁT azzal igyekezett kiköszörölni, hogy később csupa olyan nővel létesített kapcsolatot, akiket irányítani tudott, így nem érthették efféle kínos visszautasítások, de persze nem is volt maradéktalanul elégedett, idővel mindig odébb kellett állnia. Most azonban Irénnel megint előállt a régi konstelláció: szoronghat a srác rendesen, hogy megfelel-e, elég jó lesz-e a nőnek, a családnak. Érzy, hogy nem teljes a sikere, lelki szemeivel látja királynéját a trónon, de a mamlasz nem mer fellépni mellé! Mondjuk, nem csodálom, ezerszer kínosabb, ha akkor derül ki az alkalmatlanság, amikor az ember a fejét nyújtogatja a koronáért. Férfinak lenni, királynak lenni – ez nem mindenkinek jár automatikusan, bizony van, hogy tenni is kell érte, ezt még egy egyszerű prosztata is tudja.

EZZEL A CISZTÁVAL például megpróbáltam felhívni a figyelmét arra, hogy férfiúi szerepében ugyanilyen lufik vannak. Ott lakik a nő házában hónapok óta, van egy szobája. Szerinted birtokba vette? Nem meri, ott áll kihasználatlanul... Irén szülei hajlamosak mindenbe beleszólni (nyilván jóindulatúan), és ez zavarja a gazdát. Mit tippelsz, sikerül meghúznia a határokat, és udvariasan, de határozottan visszautasítani anyós és após nyomulását? Eltaláltad, nem igazán. Van a munkahelyén egy beosztottja, aki alássa a közös eredményeket, hazudozik, és fuszizik, amikor azt hiszi, nem veszik észre. Tibor hónapok óta látja, tudja ezt. Szerinted szólt neki? Dehogyan szólt! Már régesrég meg kellett volna szabadulnia ettől a kolonctól, de ő még vár... De mire, az isten szerelmére? Mindegy, hagyjuk...

Tibor első szerelme egy bombázó csaj volt, igazi szépségkirálynő. Hanem a királynő mellé király kellett volna, de ő nem igazán tudott felnőni ehhez a szerephez, s idővel a barátnője elkezdte leépíteni. A csorbát azzal igyekezett kiköszörölni, hogy később csupa olyan nővel kezdett kapcsolatot, akiket irányítani tudott.

LÉNYEG, HOGY ELEGE LETT ebből az egészből, és felkeresett egy terapeutát, aki az ilyen testi-lelki dolgok szakértőjének mondja magát. Egy prosztata ezen csak mosolyog... Nem kellene ide semmilyen szakértő meg pszichomókus, élni kéne az életet, csinálni, amire vágysz, beleállni az életbe, tőkös csávó módjára. Minden férfin ott van a király, csak némelyik nem tudja. Hát, nekem mindegy, akkor menjen a szakértőjéhez, csinálják, amire szükség van, csak a végére értse meg, mit jelent az a szó, hogy férfi, és kezdjen el aszerint éldgeélni.

NO, ENNÉL A TERAPEUTÁNÁL, miután jól megbeszélték a dolgot, képzeletben előhívták Tibor anyukáját. Nem gondoltam volna, de a srác bizony megkönnyezte ezt a találkozást. Az anyja ugyanis sok éve halott már, s amíg élt, sem volt igazán szoros köztük az érzelmi kötelék. El kell ismerni, egy ilyen találkozás sokat lendít a helyzeten. Szinte mindannyian, akik itt lakunk a testében, éreztük, hogy

az anyai szeretet, elfogadás és nagyra értékelés átélése – ami eléggé hiányozhatott – utólag is milyen jól feltölti minden sejtünket életigenléssel, magabiztossággal, hittel. A srác tényleg megnyugodott, egyszersemind megerősödött, ezt mi innen, belülről, egyértelműen felismerjük.

AKKOR A TERAPEUTA arra kérte, hogy ott, a szobában, takarókból és párnákból építse fel, amit gondol rólam, ahogyan engem elképzelsz. Ezen a ponton igazán elkezdtem izgulni, gondolhatod. Most kiderül, hogyan lát a lelki szemeivel. Megtudhatom, mit érez irántam. Egy szerv életében ez óriási esemény: az egész test gazdája végre minden figyelmét rám fordítja, hajlandó velem kapcsolatba kerülni, kommunikálni... El sem tudom mondani, mennyit számítt ez nekem, aki évtizedeken át, a nap huszonnégy órájában végzem a dolgomat, mindenfajta törődés, kíváncsiság, visszajelzés, elismerés, szeretgetés nélkül...

TIBOR ELKEZDTE AZ ALKOTÁST. Plédből kör alakú fészket formált, azon keresztülfektetett két cső alakú párnát, amelyek vonalát középen egy kör alakú párnára törte meg. Az volt az én kis cisztám. Meg kell mondanom, egész jól modellezte a helyzetet, sosem gondoltam volna, hogy ilyen pontos elképzelése van a helyi viszonyokról...

SEJTETTEM, hogy egyből a cisztába fog belekötni. Nem tetszett neki, hogy megtöri a csövet, ezért udvariasan, szerényen bosszankodott a helyzeten, olyanokat mondott, hogy a franc egye meg, ennek nem kellene itt lenni, most mi a túrót csináljak, legjobb lenne fenébe billenteni, satöbbi. Már-már úgy tűnt, a zsémbelésen túl nemigen tud mit kezdeni, amikor a terapeutája felhívta a figyelmét arra, hogy ha akarja, használhatja az erejét, a határozottságát. Ez végre villanyt gyújtott Tiborom fejében, és elkezdett férfiasabb működésre váltani. Meglehető eréllyel rúgta félre azt a kerek párnát,

Ha érdekel, mit akar a tested közölni:

Szomatodráma

Testszimbolika és szervkommunikáció a gyakorlatban

www.szomatodrama.hu

majd gyengéden, de határozottan eligazította a csöveket, továbbra is szemmel tartva a félreállított szereplőt. Roppant elégedett volt, ahogy az új konstellációt szemlélte.

ELLENZEM a durva bánásmódot, és a cisztámnak sem esett jól ez a fajta kímeletlenség, hisz ő is, mint minden itt, a testben, jót akar. De ezt az udvariatlanságot feledtette velem az öröömöm, hogy valami alapvető, új energiamintázat kezdett kibontakozni. Tibor nyilván rájön majd, hogy nem a cisztát megszemélyesítő párnával, nem is magával a cisztával és főként nem velem van konfliktusa...

AZ A DOLGA, hogy férfierejét megélje, és ha kell, megmutassa a világnak. Hogy teljes szívvel felvállalja mindazt, amit magáénak szeretne. Hogy megvédje a királysága határait, bölcsen, határozottan, igazságosan, gondosan bánjon mindazzal, ami e határokon belül van. Hogy ne rettenjen vissza többé semmilyen konfliktustól, hanem bátran képviselje a véleményét, merje megvillantani a kardját. Hogy felébredjen a múlt hipnózisából, elbizonytalanító emlékei pókhálós barlangjából kikászálódjon a fényre, és elhiggye végre, hogy úgy jó, ahogy van, és ő tényleg király.

A TÖBBIT MI ELINTÉZZÜK. Megvan a magunkhoz való eszünk. És minden körülmények között jót akarunk, kár, hogy a gazdáink ezt ilyen nehezen fogják fel. Tisztelem az orvostudományt, de tu-

dok arról is, hogy világszerte kíméletlen beavatkozások sorával gyötrik társaimat, nem egyet közülünk indokolatlanul megcsonkítanak, mérgeznek, halálra ítélnak, és kitépnek a környezetéből. Magam is tartok attól, hogy egy napon idejőnnek az ijesztő fém és műanyag eszközeikkel... Nem tudom, nem is akarom megakadályozni. Meghajlok Tibor akarata előtt, és igyekszem minden helyzetből a legjobbat kihozni a vége. Csak félek...

A TANTRIKUS SZÖVEGEK egyébként a férfin rejlt női minőséget, lágytságot, táplálást hozzák velem összefüggésbe, ezért sem szeretem a durvaságot. Ez is hozzám tartozik, nem csak a férfiaságot. És ki tudja, mi minden van itt még. Ez nektek, embereknek, nyilván fontos, próbáljátok megfejteni, értelmezni az üzeneteinket, abban a reményben, hogy ezáltal jobb egészségre tehettek szert, elmúlnak a panaszaitok, fájdalmaitok. Mi, szervek, mindezt nem így, szétbontva látjuk. Egyszerűbbek vagyunk ennél. Tesszük, amit az Egész kér, megyünk arra, amerre az Egység hív.

ÉS BOLDOGOK VAGYUNK, ha néhanapján felénk fordultok a figyelmetekkel, akár olyankor is, amikor még nincs baj...

Dr. Buda László

szomato-pszichoterapeuta
www.budalaszlo.hu

Irén szülei hajlamosak mindenbe beleszólni, és ez zavarja a gazdát. Mit tippelsz, sikerül meghúznia a határokat, és udvariasan, de határozottan visszautasítani anyós és após nyomulását?